

Sygn. akt IX Ka 1713/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Karamara

Sędziowie: SSO Anna Szeliga

SSO Krzysztof Sójka (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Stefańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014 roku

sprawy G. L.

oskarżonego o przestępstwo z art.293 § 1 kk w zw. z art.291 § 1 kk i art.118 ust.1 Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. nr 24 poz.83 z dn.23.02.1994 r.) w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.91 § 1 kk i in.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 18 lipca 2013 roku sygn. akt IX K 468/12

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że:

1. uchyła orzeczenie z punktu V wyroku w przedmiocie kary łącznej grzywny;
2. uniewinnia oskarżonego G. L. od popełnienia czynów przypisanych mu w punkcie III wyroku popełnionego w dniu 5 lipca 2005 r oraz z punktu IV wyroku, popełnionego w dniu 5 marca 2008 r i w tej części kosztami procesu obciąża Skarb Państwa;
3. czyn przypisany oskarżonemu w punkcie IV wyroku popełniony w dniu 21 kwietnia 2009 r kwalifikuje z art. 293 § 1 kk w zw. z art. 291 § 1 kk i za to na podstawie powołanych przepisów po przyjęciu za podstawę prawną wymiaru kary art. 291 § 1 kk w zw. z art. 58 § 3 kk i w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny 15 (piętnaście) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda;
4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty za obie instancje;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IX Ka 1713/13

UZASADNIENIE

G. L. oskarżony został o to, że:

I. w okresie od 7 czerwca 2005r. do 27 czerwca 2005r. w S. woj. (...) działając w warunkach ciągu przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego w postaci programów komputerowych (...) S. A., S. R., przyjął a następnie bez zgody osoby upoważnionej zainstalował uzyskane w ten sposób programy komputerowe na używanym przez siebie komputerze, powodując straty w kwocie łącznej 160 zł na rzecz Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W. ul. (...), L. (...) w W. ul. (...) oraz Agencji (...) w G. ul. (...) działających w interesie podmiotów będących właścicielami praw autorskich w ten sposób, że :

- w dniu 07-06-2005r. zainstalował na używanym przez siebie komputerze bez zgody osoby upoważnionej program (...) S. A. powodując straty w kwocie 80 zł na szkodę L. (...) w W. ul. (...) działającego w interesie podmiotów będących właścicielami praw autorskich,

- w dniu 27-06-2005r. zainstalował na używanym przez siebie komputerze bez zgody osoby upoważnionej program S. R. powodując straty w kwocie 80 zł na szkodę L. A. S. w W. ul. (...) i Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W. ul. (...) działających w interesie podmiotów będących właścicielami praw autorskich,

tj. o przestępstwo przewidziane w art. 293 § 1 kk. w zw. z art. 291 § 1 kk. i art. 118 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. nr 24 póź. 83 z dnia 23.02.1994 r.) w związku z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 91 § 1 kk.

II. w dniu 5 lipca 2005r. w S. woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego w postaci programu komputerowego (...) P. przyjął a następnie bez zgody osoby upoważnionej zainstalował uzyskany w ten sposób program komputerowy na posiadanym przez siebie komputerze, powodując straty w kwocie łącznej 2.344 zł na rzecz Agencji (...) w G. ul. (...) i Kancelarii (...) w W. ul. (...) działających w interesie podmiotów będących właścicielami praw autorskich

tj. o przestępstwo przewidziane w art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 kk. w związku z art. 11 § 2 kk.

III. w okresie od 5 marca 2008r. do 11 października 2008r. w S. woj. (...) działając w warunkach ciągu przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego w postaci programów komputerowych Nero B. R. 8, T. C.,(...) przyjął a następnie bez zgody osoby upoważnionej zainstalował uzyskane w ten sposób programy komputerowe na używanym przez siebie komputerze, powodując straty w kwocie łącznej 602 zł na rzecz Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W. ul. (...), L. (...) w W. ul. (...) oraz Agencji (...) w G. ul. (...) działających w interesie podmiotów będących właścicielami praw autorskich w ten sposób, że :

- w dniu 05-03-2008 zainstalował na używanym przez siebie komputerze bez zgody osoby upoważnionej program Nero B. R. 8 powodując straty w kwocie 306 zł na szkodę Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W. ul. (...), L. (...) w W. ul. (...) oraz Agencji (...) w G. ul. (...) działających w interesie podmiotów będących właścicielami praw autorskich,

- w dniu 08-08-2008 zainstalował na używanym przez siebie komputerze bez zgody osoby upoważnionej program T. C. powodując straty w kwocie 96 zł na szkodę Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W. ul. (...) działającego w interesie podmiotów będących właścicielami praw autorskich,

- w dniu 21-10-2008 zainstalował na używanym przez siebie komputerze bez zgody osoby upoważnionej program WinRAR powodując straty w kwocie 200 zł na szkodę Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W. ul. (...), L. (...) w W. ul. (...) oraz Agencji (...) w G. ul. (...) działających w interesie podmiotów będących właścicielami praw autorskich,

tj. o przestępstwo przewidziane w art. 293 § 1 kk. w zw. z art. 291 § 1 kk. i art. 118 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. nr 24 póź. 83 z dnia 23.02.1994 r.) w związku z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 91 § 1 kk.

IV. w dniu 21 kwietnia 2009 r. w S. woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego w postaci programu komputerowego W. (...) przyjął a następnie bez zgody osoby upoważnionej zainstalował uzyskany w ten sposób program komputerowy na posiadanym przez siebie komputerze, powodując straty w kwocie łącznej 1.490 zł na rzecz Agencji (...) w G. ul. (...) i Kancelarii (...) w W. ul. (...) działających w interesie podmiotów będących właścicielami praw autorskich

tj. o przestępstwo przewidziane w art. 293 § 1 kk. w zw. z art. 291 § 1 kk. w związku z art. 11 § 2 kk.

V. w okresie od 16 sierpnia 1999r. do 15 luty 2010 r. w S. woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego w postaci programu komputerowego (...) U. C.(...) przyjął a następnie bez zgody osoby upoważnionej zainstalował i używał uzyskany w ten sposób program komputerowy na posiadanym przez siebie komputerze, powodując straty w kwocie łącznej 80 zł na rzecz L. (...) w W. ul. (...) działającej w interesie podmiotów będących właścicielami praw autorskich

tj. o przestępstwo przewidziane w art. 293 § 1 kk. w zw. z art. 291 § 1 kk.

i art. 118 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. nr 24 póź. 83 z dnia 23.02.1994 r.) w związku z art. 11 § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 18 lipca 2013 r. orzekł:

I. oskarżonego G. L. uniewinnił:

1) od zarzucanego mu w pkt. I aktu oskarżenia ciągu przestępstw określonego w art. 293 § 1 kk. w zw. z art. 291 § 1 kk. i art. 118 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. nr 24 poz. 83 z dnia 23.02.1994 r.) w związku z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 91 § 1 kk.,

2) od tego, że w dniu 08-08-2008 zainstalował na używanym przez siebie komputerze bez zgody osoby upoważnionej program T. C. powodując straty w kwocie 96 zł na szkodę Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W. ul. (...) działającego w interesie podmiotów będących właścicielami praw autorskich, czyli przestępstwa określonego w art. 293 § 1 kk. w zw. z art. 291 § 1 kk. i art. 118 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. nr 24 poz. 83 z dnia 23.02.1994 r.) w związku z art. 11 § 2 kk.,

3) od zarzucanego mu w pkt. V aktu oskarżenia przestępstwa określonego w art. 293 § 1 kk. w zw. z art. 291 § 1 kk. i art. 118 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. nr 24 póź. 83 z dnia 23.02.1994 r.) w związku z art. 11 § 2 kk.

4) i na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk obciążył w tym zakresie kosztów procesu Skarb Państwa;

II. na podstawie art. 414§1 kpk w zw. z art. 17§1 pkt. 3 kpk umorzył postępowanie wobec oskarżonego G. L. o to, że w dniu 21-10-2008 zainstalował na używanym przez siebie komputerze bez zgody osoby upoważnionej program WinRAR powodując straty w kwocie 200 zł na szkodę Stowarzyszenia (...)

z siedzibą w W. ul. (...), L. (...)

w W. ul. (...) oraz Agencji (...) w G. ul. (...) działających w interesie podmiotów będących właścicielami praw - autorskich tj. o przestępstwo przewidziane w art. 293 § 1 kk. w zw. z art. 291 § 1 kk. i art. 118 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. nr 24 poz. 83 z dnia 23.02.1994 r.) w związku z art. 11 § 2 kk. i za to na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa;

III. oskarżonego G. L. w ramach zarzucanego mu

w pkt. II aktu oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że w dniu 5 lipca 2005r. w S. woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego w postaci programu komputerowego (...) P. przyjął a następnie bez zgody osoby upoważnionej zainstalował uzyskany w ten sposób program komputerowy na posiadanym przez siebie komputerze, powodując straty w kwocie łącznej 2.344 zł na szkodę M. reprezentowanego przez Agencję

(...) w G. ul. (...) i Kancelarię (...), K. i Ś. w W. ul. (...), co zakwalifikował, jako przestępstwo określone w art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 kk. i za to na podstawie art. 291 § 1 kk przy zastosowaniu art. 58§3 k.k. w zw. z art. 33§1 i 3 kk. wymierzył mu karę grzywny w rozmiarze 30 stawek dziennych ustalając, wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

IV. oskarżonego G. L. w ramach zarzucanych mu w pkt. III i IV aktu oskarżenia czynów uznał za winnego tego, że w okresie od 5 marca 2008 roku do 21 kwietnia 2009 roku w S., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób rzeczy uzyskane za pomocą czynów zabronionych w postaci programów komputerowych(...) B. R.(...)oraz W. (...) o łącznej wartości 1796,00 złotych, przyjął, a następnie bez zgody osoby upoważnionej zainstalował uzyskane w ten sposób programy komputerowe na używanym przez siebie komputerze i tak:

- w dniu 05-03-2008 w celu osiągnięcia korzyści majątkowej rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego w postaci programu komputerowego (...) przyjął a następnie bez zgody osoby upoważnionej zainstalował na używanym przez siebie komputerze powodując straty w kwocie 306 zł na szkodę Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W. ul. (...), L. (...) w W. ul. (...) oraz Agencji (...) w G. ul. (...) działających w interesie podmiotów będących właścicielami praw autorskich,

- w dniu 21 kwietnia 2009 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego w postaci programu komputerowego W. (...) przyjął a następnie bez zgody osoby upoważnionej zainstalował uzyskany w ten sposób program komputerowy na posiadanym przez siebie komputerze, powodując straty w kwocie łącznej 1.490 zł na rzecz Agencji (...) w G. ul. (...) i Kancelarii (...) w W. ul. (...) działających w interesie podmiotów będących właścicielami praw autorskich

co zakwalifikował jako ciąg przestępstw określony w art. 293 § 1 kk. w zw. z art. 291 § 1 kk. w związku z art. 91 § 1 kk. i za to na podstawie art. 291§1 kk. w zw. z art. 91§1 kk przy zastosowaniu art. 58§3 kk i w zw. z art. 33§1 i 3 kk wymierzył mu karę grzywny w rozmiarze 30 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych;

V. na podstawie art. 85 kk. i art. 86 § 1 i 2 kk. i art. 91 § 2 i 3 k.k. orzeczone wobec oskarżonego G. L. w pkt. III i IV wyroku kary grzywny złączył i wymierzył mu karę łączną grzywny w wysokości 40 stawek dziennych ustalając, że jedna stawka odpowiada kwocie 20 złotych;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego G. L. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 1.000 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 80 złotych tytułem opłaty sądowej, a na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił go od ich ponoszenia w pozostałej części.

Apelację od wyroku tego w całości na swoją korzyść w części dotyczącej okazania, a więc w zakresie pkt III, IV, V i VI wniósł sam oskarżony G. L..

Na podstawie art. 438 pkt 2 kpk wyrokowi w zaskarżonej części zarzucił:

„... pogwałcenie prawa procesowego polegające na nieuwzględnieniu przez Sąd wniosków dowodowych, które składał podczas rozpraw sądowych, a także nieuwzględnienie jego zeznań jak i dotychczasowych uzasadnień świadczących i niedopełnienie przestępstwa o które jest posądzony, co stanowi obrazę przepisów prawa procesowego art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk i art. 201 kpk.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie bądź też o uchylenie wyroku w tej części i skierowanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego jest częściowo zasadna.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego w kontekście uzasadnienia zaskarżonej części wyroku Sądu Rejonowego oraz wywodów apelacji oskarżonego prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż niewątpliwe są jedynie okoliczności związane z popełnieniem przez oskarżonego przestępstwa w dniu 21 kwietnia 2009 r. Chodzi tutaj o przyjęcie a następnie bez zgody osoby upoważnionej zainstalowanie na twardym dysku komputerowym oprogramowania W. (...).

Co do pozostałych dwóch przestępstw przypisanych oskarżonemu G. L. zdaniem Sądu apelacyjnego brak jest dostatecznych dowodów jego winy. W tym drugim zakresie Sąd orzekający dopuścił się przy ocenie zebranych w sprawie dowodów obrazy przepisów prawa procesowego, a to art. 7 kpk, art. 410 kpk oraz art. 5 § 2 kpk, co miało niewątpliwie wpływ na treść orzeczenia, tak jak to stanowi przepis art. 438 pkt 2 kpk.

Sąd Rejonowy przy ocenie dowodów winy oskarżonego pominął tak istotną okoliczność jaką był fakt bezspornego nabycia komputera w dniu 28 kwietnia 2005 r. przez A. T. obecną żonę oskarżonego, z którą związek małżeński zawarł, jak to wynika z jego wyjaśnień w dniu 20 października 2007r. To, że nabywcą komputera była A. T. (obecnie L.) wynika wprost z załączonych do akt przez oskarżonego kserokopii faktur VAT już na etapie postępowania przed Sądem orzekającym (patrz

k. 351). Zabezpieczony u oskarżonego podczas przeszukania w dniu 15 lutego 2010 r. komputer jest niewątpliwie tym samym urządzeniem, które nabyła A. L. za wyjątkiem twardego dysku co do którego nie ma żadnej wątpliwości, że został wymieniony przez oskarżonego, który zakupił tenże twardy dysk w dniu 21.04.2009r. (k. 176 i k. 175 gdzie oskarżony wprost wskazuje, że dysk ten stanowi jego własność).

Tożsamość urządzenia komputerowego o której mowa powyżej wynika wprost z porównania danych komputera z fakturą zakupu (k. 351) oraz protokołu oględzin z dnia 22 marca 2010r. (k. 10-11). To ustalenie jest bardzo istotne dla rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego G. L. jeśli chodzi o przypisane mu przestępstwa z dat 5 lipca 2005 r. oraz 5 marca 2008 r.

Z opinii biegłego W. B., na który to dowód powołuje się Sąd Rejonowy wynika, że nielegalnie pozyskane programy komputerowe (...) KP P. oraz (...) pierwotnie zainstalowane były na twardym dysku komputera A. L., a dopiero w dniu 21 kwietnia 2009r. zgrane na dysk zakupiony przez oskarżonego. Sąd Rejonowy uznając winę oskarżonego w zakresie nielegalnego pozyskania w/w dwóch programów komputerowych nie uzasadni logicznie dlaczego jego zdaniem, to oskarżony miałby te programy zainstalować w datach odpowiednio 5 lipca 2005r. i 5 marca 2008r. po wcześniejszym ich nielegalnym uzyskaniu. Oczywiście jest możliwa wersja, że to oskarżony nielegalnie zainstalował te programy na twardy dysk w komputerze obecnej żony, jednakże wersji tej nie da się w żaden sposób zweryfikować, co powoduje na obecnym etapie postępowania uznanie, że zachodzą tutaj okoliczności o których stanowi przepis art. 5 § 2 kpk (nie dające usunąć się wątpliwości które należy rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego). Te wątpliwości w tym przypadku mają skutek podwójny. Bowiem nie pozwalają także przyjąć, że oskarżony G. L. nielegalnie wszedł w posiadanie tych dwóch programów komputerowych z chwilą ich zgrania na twardy dysk nabyty w dniu 21 kwietnia 2009r. Nie jest bowiem możliwe przyjęcie „podwójnego paserstwa” tej samej rzeczy. Jeśli oskarżony byłby paserem w latach 5 lipca 2005r. i 5 marca 2008r. to oczywistym jest, że nie mógłby być sprawcą przestępstwa paserstwa do tych samych rzeczy w dniu 21 kwietnia 2009r. Na marginesie podnieść należy także, że ewentualnej zmianie wyroku w tej części poprzez przyjęcie, że G. L. popełnił przestępstwo paserstwa co do wymienionych programów komputerowych w dniu 21 kwietnia 2009r. stałaby na przeszkodzie kwestia tzw. tożsamości czynów. Zdaniem Sądu Okręgowego w tym przypadku i takiej tożsamości nie może być mowy chociażby z uwagi na czasokres tych czynów. Jak już na wstępie zaznaczono inaczej wygląda natomiast odpowiedzialność oskarżonego za przestępstwo popełnione w dniu 21 kwietnia 2009r. w związku z nielegalnym posiadaniem programu W. (...). Sąd prawidłowo orzekł, że oskarżony program ten uzyskał nielegalnie i zainstalował go na swoim dysku komputerowym. Nie ma tutaj znaczenia kto fizycznie wykonał taką czynność. Oskarżony program ten posiadał przez okres ponad 3 miesięcy i niewątpliwie miał pełną świadomość

jego nielegalnego pochodzenia. Tenże program jest programem operacyjnym bez zainstalowania którego komputer praktycznie byłby bezużyteczny. Jak już to podniesiono powyżej oskarżony nie kwestionował, że zabezpieczony przez funkcjonariuszy policji dysk stanowił jego własność.

Ustalenia Sądu Rejonowego, co do osoby pokrzywdzonej w tym zakresie, szkody jaką poniósł pokrzywdzony nie były kwestionowane i są prawidłowe.

W swojej apelacji, w treści jej uzasadnienia oskarżony podnosił, że biegły opiniujący w sprawie nie jest bezstronny skoro współpracował

z pokrzywdzoną agencją (...) z G.. Pomijając okoliczności, że oskarżony w żaden sposób nie wykazał aby tak było w rzeczywistości podkreślić należy, że fakt taki nawet gdyby miał miejsce nie może w niczym wpływać na odpowiedzialność karną oskarżonego za przypisane mu przestępstwo z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 293 § 1 kk popełnione w dniu 21 kwietnia 2009r. skoro nawet bez opinii biegłego ustalić można było, że oskarżony program komputerowy będący przedmiotem tegoż czynu zainstalował i posiadał nielegalnie (oskarżony nie okazał licencji na jego nabycie).

Konsekwencją zmiany wyroku w zakresie winy oskarżonego była konieczność weryfikacji orzeczonej kary. Uchylono z oczywistych powodów orzeczenie o karze łącznej grzywny. Za czyn przypisany oskarżonemu Sąd Okręgowy wyznaczył mu karę grzywny w wysokości 15 stawek dziennych po 20 zł każda stosując tak jak Sąd Rejonowy przepis art. 58 § 3 kk bowiem nie wniesiono apelacji na niekorzyść oskarżonego. Kara grzywny w tej wysokości uwzględnia stopień winy, stopień szkodliwości czynu oskarżonego który uznać należy za znaczny, a także uwzględnia aktualne możliwości finansowe oskarżonego.

Reasumując powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk oraz art. 634 kpk orzekł jak w sentencji.

/SSO Krzysztof Sójka/ /SSO Zbigniew Karamara/ /SSO Anna Szeliga/